

съ Римлянитѣ; но нѣмали сила да го каратѣ. Но-
выйтѣ имъ царь Телецъ едвамъ подигнѣлъ голѣма
войска отъ Славены и отъ Бѣлгари къмъ Анхіалъ,
ко са надвили и са теглилъ назадъ бѣжишкомъ. Въ
Бѣлгарія тогазъ избухнѣлъ мятежъ — и на престола
звели Сабина; но Сабинъ мыслѣлъ да направи
миръ съ Византійците за да са наслаждава ужъ
ю-спокойно съ царовището си; Бѣлгарытѣ направи-
ли съборъ, на който рѣшили да не припознаватъ
Сабина и выкали, че «прѣзъ него Бѣлгарія са под-
чинява на Гръко-Римлянитѣ». Сабинъ побѣгнѣлъ
762—763). Тѣй, въ теченіе на много години сму-
ниятѣ траили. Бѣлгарытѣ, като мѣнували безпрес-
транно царетѣ си, много пѫти претегляли кървавы
юразенія отъ силния И-ръ Константина Копрони-
ца; земята имъ многи пѫти са развалѣла и остатъкы-
тѣ на войската имъ са отжрвали съ бѣгъ къмъ ус-
ията на Дунава (763—774). Най-послѣ, Бѣлгарія
тихва малко-по-малко; новыйтѣ имъ владѣтель,
името на когото са пише различно — Телерикъ, Те-
лесуръ, Церигъ и др. т. — пакъ са впушта въ Тракія,
иска да пресели въ Бѣлгарія едно славенско племѣ
Бреѣшиитѣ (около Одринъ); а като са престорилъ,
се е съумышленникъ на Византійците, той са нау-
милъ отъ Копронима за онѣзи Бѣлгари, които измѣни-
чески служѣли на плановете Византійски, и, като
излавя до единъ, заповѣдва да ги разсѣкѫтъ сич-
итѣ на половины! Скоро обаче и той самъ, не са-
нае по кои причины, побѣгва при наследника Кон-
стантиновъ, Лъвъ III, който го приелъ много ласково
и направилъ го Патрици и му далъ царицината бра-
очедка за жена; той былъ първъ отъ Бѣлгарски-
и царе, който са просвѣтилъ съ евангелското у-
ченіе и приелъ св. кръщеніе. (777).

Бѣлѣжска. — Споредъ други источници, слѣдъ Саби-
на Бѣлгари си избрали за царь Пагана или Бояна (707),